

Σὲ πνεύματ' ἀργυριότητος
νὰ κάνῃς ἐπικάλυψαι;
καὶ ὅπόταν σὲ νεστόπος
πνευματικής ἀθλίσσεις
στέφη τῆς νίκης κόστινος παιδίδων μας κεφαλάς,
μὲ τοῦτον ἡ πνευματικὴ περικομένη! "Εἴλατε.

Ιερὸς Περιεκλεστός, ψάλλετε καὶ μετὰ φωνὴν μεγάλην.

II.—
Μοῦσα μού κακούμοιρα,
κάνε καὶ ἔμενικ φάλτην
νέ φάλω πρωτον ἀλτην
τὸν νέον Τσικλητήρα.

Εὐάν γι' αὐτὸν ἀνερωτεῖς,
πνευματικὴ μητέρα...
μὲ τὸν σταυρὸν τῆς γαλανῆς
φερώθηκεν εἰσὶ πέρα,
καὶ ξένη τὸν ἑκυτταῖσαν καὶ ντόπια παλληλάρα
Αμερικάνουν να γιαχ πελόρια ποδάρια.

Χορέψετε συναθληταὶ σφικτὰ χειροπλασμένοι...
μικρός μπροστά στὸν ύψηλὸν τὴν δύναμι τὴν ξένην,
ποὺ μόλις τὸν δυτικόν εἶ μέ γέλοιο καὶ μὲ σκέμμα
καὶ ὄρθωντο σὰν Γολιάθ μπρὸς στοῦ Δαυΐδ τὸ σῶμα.

"Στὸν ξένο τύφο τὸν θρασὺ^ν
δὲν χάνει τὴν ἐλπίδα,
καὶ μὲ μιὰ πίστη περισσὸν
σὲ Πλιστὶ καὶ Πατρίδα
ὑπερηφάλων Γολιάθ ψύλλετες ἐρῶνται,
καὶ ἔμειναν δίχως σκώμματα καμπτόσι πελεκάνοι.

Καὶ στοὺς μικροὺς ἀκόμη
δὲ βραζόδος ἀνέκει...
στὸν Γολιάθ ἡ ρώμη
καὶ στὸν Δαυΐδ ἡ νίκη.

Τώρα παίσανες ύψηλῶν
δοξέων πόνημά του,
καὶ ἐπίδηπταν φυχαῖς πολέμων
μὲ αὐτὸν τὸ τήδημά του.

Σεμνός σεμνός στὸν κόρη,
μικρὲ Δαυΐδ, προχώρει
καὶ πάλι στὸν σγύμνων.

Καὶ σιγκλός καὶ νήρων
τοῦ Γολιάθ τὸν τύρον
νίκα μὲ μιὰ σφενδόνα.

Παρθενικά· γελάτε...
καὶ γέρων μας ἀλλετε...
παιδεῖς στερνανόρες...
καὶ μία Μοῦσα τώρα

νεστητής ἀς ὄμηρη,
ποδὲ ὑγιεμένη φθάνει,
καὶ δέχεται σεμνή
τῆς νίκης τὸ στεφάνον.

Φ.— Καὶ καθενὸς μικροῦ Δαυΐδ καὶ καθενὸς Ζακχαίου
ὅρθωσαν τὸ σῶμα,
καὶ ἀνοίξωμεν τὸ στόμα,
καὶ πληρωθήσεται πνοής καὶ πνεύματος ἀρχαίου.

Καλῶς ἥλθατε παιδιά,
στρόνω δέρπινα κλαδιά.
Γιὰ τὴν νίκην σας χερήτε
καὶ μὲ θάρρος προχωρεῖτε.
Θρίαμβος πνευματικὸς
είναι καὶ ὁ σωματικός.

Καὶ καθεὶς ἀς τραγουδᾶς
μὲ ψυχὴν ἐνθουσιωδῆ
καὶ τὸ χέρι καὶ τὸ πόδι,
ποὺ παλεύει καὶ πηδᾷ.

Τὸν Τσικλητήρα φάλετε μὲ λύρας καὶ κιθάρας,
ποὺ τῆς Αμερικάνικης ἐκόντηνε ποδάρια.
Τὸν Τσικλητήρα φάλετε καὶ κάθε παλληλάρη,
ποὺ τὴν ψυχὴν τὴν ώμορρα τὴν ἔχει γιὰ καμάρη.

Πάντα νεράτα σφριγγιά,
πάντα νεράτα γροπαλά
καὶ δαρνοστεφκινώμενα
δίχως κόρδωμα κανένα.

Μόνο μέσα στὴν ψυχὴν νέχουνε τὴν περηφενία,
καὶ μὲ κείνην νὰ νικούν καὶ νὰ πέρνουνε στεφάνη.

Συμπλήρωσις ἐμβρῶν κεγῶν
μετὰ μακράν σειράν 666ων.

Χαιρεῖν τώρα μαίευτήρες,
καὶ παιδιάτροι γηνωτοί
καὶ φρενιάτροι σωστοί.